

Konservative Folkeparti tager de her problemer alvorligt. Det betyder så også, forstår jeg, at man i forbindelse med finanslovsforhandlingerne er villige til at afsætte flere midler til det her område, for i sidste ende tror jeg, at det drejer sig om penge.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at vi har et utrolig stort problem, når det drejer sig om punktkilder, og jeg er sådan set ikke enig i, at man skal forklejne det. Sådan hørte jeg lidt ministerens indlæg i starten. Jeg kan nævne et enkelt eksempel.

Det er fra Hillerød, hvor Collstrop, et træimprægneringsfirma, har ligget. Arsenet siver nu ud i Esrum Sø, og der er ikke taget initiativ til at få foretaget nogen afhjælpende foranstaltninger, på trods af at alle kan se, at udsivningen foregår dag efter dag, og alle ved, at spørgsmålet om Esrum Sø også drejer sig om at få sikret drikkevand.

Det er et godt eksempel på, at det er på tide, at der sker noget alvorligt omkring oprydningen af punktkilderne, som truer ikke alene vores grundvand, men også vores overfladevand, som i nogle situationer bruges som drikkevand. Derfor er jeg enig i, at det er en omfattende og en ordentlig registrering og oprydning af punktkilder, som vi står over for at gennemføre.

Jeg mener også, at sagen med Collstropgrunden peger på det, der er det egentlige problem, og det er, at man står med en stor efterregning, når firmaet er væk og staten har måttet overtage grunden. Her drejer det sig bare i denne enkelte sag om et beløb i størrelsesordenen 30 mio. kr., plus at det rent teknisk er vanskeligt at få gennemført en oprydning på sådan en grund. Derfor mener jeg, at der er grund til, at der skal ske noget.

Det, der lægges op til i forslaget, er, at det offentlige skal finansiere oprydningen af de punktkilder, som skyldes deponering, som er foretaget i henhold til gældende lov på daværende tidspunkt. Og der mener jeg, at vi står med et problem, for hver eneste gang, vi diskuterer herinde, at nu skal der gøres noget for at begrænse sandsynlige kilder til forurening af vores miljø – det drejer sig om pesticider, det drejer sig om østrogenlignende stoffer i den kemiske industri osv., hele vejen rundt – så møder vi fra de samme partier, som nu foreslår, at der skal ske en voldsom oprydning på miljøområdet, modstand mod at lade tvivlen komme miljøet til gode.

Hver eneste gang, vi diskuterer sådan nogle ting, er det stensikkert, at tvivlen skal komme fortjenesten til gode. Der kan aldrig være tale om at tage nogen forbehold og lave det, som vi egentlig mener, der burde laves, en positivliste, sådan at man ikke satte ting ud, før man havde fuldstændig styr på dem.

Jeg kan nævne en enkelt ting. Når det er pesticider, vi snakker om, så udsættes der i dag minimidler, uden at man er i stand til at spore dem i den fortyndingsgrad, hvor de er effektive, det vil sige hvor de slår ukrudtet ihjel. Så går der nogle år, og så ser vi konsekvenserne af minimidlerne i grundvandet og deres nedbrydningsprodukter, som vi heller ikke kender noget til, og så får vi argumentationen, som vi har haft i debatten om pesticiderne: Jamen grunden til at vi nu har pesticider i vores grundvand, er, at vi er i stand til at måle dem. Og det er jo historien, der gentager sig, for da man startede med at sætte de første pesticider ud, som vi i dag er i stand til at måle i de koncentrationer, hvor de er effektive, kunne vi ikke måle dem.

Men den debat kommer ikke ind i billedet, og derfor mener vi, at der skal foretages en registrering. Det er vi enige i, og vi vil støtte den del af forslaget. Men vi vil gerne understrege, at vi mener ikke, at det er det offentlige, der skal betale det. Vi mener, at det princip, der skal fastholdes her, er, at det er forureneren, der skal betale.

Vi har foreslået etableret en vandfond, og der kommer ca. 20 mio. kr. i den fra pesticidafgiften, når den bliver sat i værk, i den størrelsesorden. Men det forslår jo ingenting, kan man se, når en enkelt sag som denne vedrørende den kemiske industri alene koster 30 mio.

Det var vores hensigt med den vandfond, at den skulle have tilskud ikke alene fra landbruget, altså fra pesticiderne, men også fra den samlede kemiske industri. Derfor mener vi, at det, der bør ske, er, at der skal lægges en afgift på brugen af kemiske midler i industrien, og det skal være med til at bygge den fond op, ud fra princippet, at det er den, der har forårsaget forureningen, som skal betale. Uanset om det er godkendte produkter eller ej, så vil det være rimeligt samfundsmæssigt set at sørge for, at industrien laver en sådan forsikringsordning.

Derfor vil vi gerne støtte forslaget med henblik på at få undersøgt og inddraget det, og vi håber også, at man i debatten i udvalget vil orientere sig om de forslag, vi har fremsat i forhold til vores pesticidforslag, hvor vi foreslår denne